

Belgen en Amerikanen ontmoeten elkaar

Het was eindelijk zover! De twee culturen stonden op het punt elkaar te ontmoeten in Frank's Living Light Center in Portland. Ik had Frank een keer ontmoet in Centrum Gea en een tweede keer in het restaurant in Portland. Ik was zo nieuwsgierig om te zien waar hij woonde en hoe het er in zijn Living Light Center aan toe ging. Het spannend moment waar de Belgen en de Amerikanen samen kwamen was in aantocht. Ik keek er ook naar uit om Kathy te ontmoeten, Frank zijn Amerikaanse vrouw.

“Kom binnen”, zei Frank glimlachend terwijl hij de deur wijd voor ons open zwaaide! "Welkom!" Hij gaf me meteen een vredig gevoel. Hij ontving ons met open armen en ik voelde me meteen thuis!

Ik stapte de ruimte binnen en was direct onder de indruk van de energie die ik voelde! Het werd me meteen duidelijk dat ik een krachtige en heilige ruimte was binnen gestapt, een ruimte die doelbewust gecultiveerd was en doordrenkt met hart gevulde intenties. Mijn ziel voelde zich er meteen thuis en mijn vijf zintuigen waren geboeid.

De kamer was prachtig ingericht en vol van kleur. Krachtige schilderijen zoals ik die nog nooit eerder had gezien maakten sierlijk deel uit van deze zeer intrigerende ruimte. Frank vertelde me dat deze waren geschilderd door Sjoska Soos, een van zijn leraren met wie hij samenwerkte. Joska Soos komt uit de Hongaarse Bacsa-traditie van sjamanisme en is ook een gerenommeerde visionaire schilder.

Er waren veel foto's van opgevaren meesters en wijzen. Kleine en grote muziekinstrumenten waren overvloedig rondom de ruimte te vinden. Er was een gigantische staande trommel met een diameter van zeker een meter. De ruimte was open en een prachtig tapijt verbond de vloer en de muren tot één meesterwerk.

Het op het oosten gerichte grote raam gaf het gevoel dat de kamer helemaal tot in de tuin doorliep. Overal waren kleurrijke kaarsen te vinden en veel boeken met onderwerpen die mijn ziel aanspraken. Op twee foto's herkende ik onmiddellijk Frank zijn Belgische ouders, ook al had ik die nog nooit eerder ontmoet. Ik zag ook een rij foto's met Japanners. Frank verduidelijkte dat zij de Reiki Masters of the Usui Lineage waren, waardoor Frank was geïnitieerd. De energie in die ruimte voelde zo puur en liefdevol.

Alle Belgen en Amerikanen verzamelden in de tuin totdat Frank ons binnen riep in zijn adembenemende ruimte die ik net had verkend en bewonderd. We waren met 50 in de groep en elk zocht een plekje om te gaan zitten. In een klap werd de open ruimte direct gevuld. Sommigen van ons vormden een grote cirkel, anderen vonden hier en daar een plaatsje in de hoeken van de kamer.

Het was boeiend om zoveel nieuwe mensen tegelijkertijd te ontmoeten. Ik kende de meeste Belgen niet eens. Eliane had ik zopas leren kennen daar we samen in het huis van Jane Pauli logeerden in Portland. Filip, Lotte, Sandra en Rita zaten bij me in de Kracht van Klank cursus in Centrum Gea in België. Els en Joost waren mijn leraren in Gea en ik had nu ook Frank en Cathy ontmoet. Dat was het.

Het was heel duidelijk voor mij dat deze reis een geschenk was voor mezelf en dat ik niet op zoek was naar een andere relatie. Dat was uitgesloten en ik voelde me zeer goed bij die keuze.

Maar ik moet bekennen dat ik stiekem een kleine stemmetje hoorde die me probeerde te verstrooien en af te leiden. Het voelde alsof er een klein duiveltje op één van mijn schouders zat en in mijn oor fluisterde: “zeg, je weet maar nooit, kijk eens rond, misschien zit er wel iemand in deze cirkel die bij jou past”. Terwijl op de andere schouder een engeltje zat die sprak met een meer ontspannen stem en fluisterde, “dat is niet waar we voor naar America zijn gekomen he, hou je gericht op dit moment en richt jouw aandacht naar binnen”. Toen dook de duivel weer op, “kijk toch maar eens rond, wat valt er te verliezen”. Ik hoorde die twee stemmen heen en weer in dialoog. OK, OK, gaf ik toe, “ik zal de groep eens bekijken”. Heel vlug scande ik energetisch de mensen in de cirkel en keek naar iedereen die daar zat. “Nee”, zei ik tegen de kleine duivelsstem, “niemand voor mij, dat is duidelijk, dus nu laat ik het los”.

Op dat moment richtte Frank zich tot de groep. “De groep is bijna compleet”, zei Frank. “We

wachten nog op een persoon, Paul Benton. Hij is onderweg. Hij is zijn kinderen naar zijn ex-vrouw aan het brengen en zal hier direct zijn.

“Hé, je hebt nog een kans!”, kwam de kleine duivel er terug tussen. Ik begon te lachen met dit zotte mentale spelletje in mijn hoofd.

Op dat moment gaat de bel. Bob White, de grootste persoon in de groep, die kan letterlijk in geen enkele menigte over het hoofd worden gezien, staat op om de deur te openen.

"Groep", zei Bob tegen ons allemaal terwijl hij zijn arm over Paul's schouders heen slaat, "ik wil jullie graag mijn tweelingbroer voorstellen, Paul Benton". Paul, is ongeveer even groot als mezelf en bereikt nauwelijks Bob's schouders. De hele groep barst in lachen uit. Dat was de grappigste opmerking ooit! Bob en Paul zijn fysieke tegenstellingen en werden gepresenteerd als tweelingbroers. Die opmerking bracht iedereen aan het lachen! Alle ongemakken of bezorgdheden over het samenkomen van de twee culturen smolt onmiddellijk weg met het gebrul van het gelach! Zelfs de stem van de kleine duivel kon niet tussenbeide komen en kwam niet meer terug!

Bob's grap brak het ijs en creëerde een krachtige

opening. Een perfecte manier om onze retraite te beginnen!

Dit is Paul's kant van de ervaring.

Het was zondag 19 juli 1998. Nadat ik mijn drie kinderen bij Paula had afgezet, reed ik naar de samenkomst bij Frank. Ik was laat en kwam maar rond 10u30 toe. Ik bracht verse kersen uit mijn broer's boomgaarden. Toen ik de groepsruimte binnenliep, werd ik warm en vol enthousiasme door de groep begroet. Ik voelde me direct door iedereen geliefd. De ruimte zat vol. Ongeveer 20 mensen uit België waren aanwezig voor deze retraite. Het voelde heel goed aan daar te zijn.

Alle communicatie gebeurde in het Vlaams en Engels, zodat iedereen het kon begrijpen. De energie van de groep voelde allesbehalve soepel aan. Het voelde wat zwaar aan en met enige spanning. Maar samen begonnen we aan ons groot avontuur, het samen smelten van onze culturen.

Die avond verbleef ik bij Bob en Chris thuis in Portland. Ook Carine, een vrouw uit Gent bleef daar logeren en mijn drie kinderen. De enige manier waarop ik me de retraite kon veroorloven, was als ik mijn drie kinderen mee kon nemen en een derde van de tijd deelnam als deel van het kinderopvangteam . We waren allemaal enthousiast voor de aanstaande retraite in Breitenbush die op dinsdag 21 juli zou beginnen.

Innerlijk vroeg ik mezelf af "wie ben ik en waarom ben ik hier?".

Mijn vrouw verliet me in april 1996. We hadden een zeer moeilijke en dure echtscheiding- en voogdijprocedure doorlopen waarbij ik de voltijdse voogdij over de drie kinderen had verkregen. Ik had toen alle interesse in een relatie opgegeven. Deze hartverscheurende scheidingservaring had al mijn tijd en interesse om zelfs maar een andere relatie te overwegen weggenomen. Ik woonde in het huurhuis

van mijn zus en had 3 jobs terwijl ik op mijn eentje mijn drie kinderen opvoedde. Ik verlangde naar wat klaarheid en betekenis in mijn leven.

Onze ganse school, De Praktische School voor Wijsheid en Compassie, gefaciliteerd door Frank en Marilyn, had zich voorbereid op deze retraite. We keken allemaal enthousiast uit naar het ontmoeten van een groep mensen uit een andere cultuur die alsook alternatief genezend werk deden.

Mieke's Voice 2020© Mieke Benton
starshowerusa@startmail.com

(Delen is toegestaan indien mijn naam en email worden vermeld)
(Email me indien je wenst toegevoegd of verwijderd te worden van de lijst)

Mieke's Voice - Deel 1

Week 1 - Introductie - Mijn vroege leven

Week 2 - Een ruwe start

Week 3 - Visie

Week 4 - Geschiedenisles

Week 5 - Boekhandel Caecilia

Week 6 - Onzichtbare hand

Week 7 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 1 - Mijn ouders Anny & Hugo

Week 8 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 2 - Mijn broer Jeroen

Week 9 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 3 - Mijn zus Kathleen

Week 10 - Mijn familie, een kring van 5. Deel 4 - Iets over mezelf, Mieke

Week 11 - Ontmoetingen met buitenaardse wezens

Week 12 - De film E.T. - Het buitenaardse

Week 13 - Wat gebeurt er nadat het lichaam sterft?

Mieke's Voice - Deel 2

- Week 14 - Inleiding - Relaties
- Week 15 - Mijn authentieke aard uitdrukken
- Week 16 - Seksualiteit - deel 1 - Eenheid
- Week 17 - Seksualiteit - deel 2 - Scheiding
- Week 18 - Seksualiteit - deel 3 - Menstruatie
- Week 19 - Intieme relaties
- Week 20 - Amerika - deel 1 - Krantenartikel
- Week 21 - Amerika - deel 2 - Een film binnenstappen
- Week 22 - Nog een voorproefje van vrijheid als student
- Week 23 - De golven berijden, zowel hoog als laag
- Week 24 - Een holistische benadering van genezing
- Week 25 - Overnachtingsbegeleider op een middelbare school
- Week 26 - Mieke de jongere in actie - Deel 1
- Week 27 - Mieke de jongere in actie - Deel 2
- Week 28 - Totem-initiatie
- Week 29 - Extra vrijheid en onafhankelijkheid
- Week 30 - Eerste wake-up call
- Week 31 - Tweede wake-up call
- Week 32 - Home Ter Linde

Mieke's Voice - Deel 3

- Week 33 - Inleiding - Leren van mezelf te houden
- Week 34 - Mijn laatste sigaret!
- Week 35 - Ik ben ervan overtuigd, er moet daar toch ergens iemand zijn!
- Week 36 - Centrum Gea - De Kracht van Klank
- Week 37 - Marokkaanse Smaken
- Week 38 - Nachtelijke procedure

Mieke's Voice - Deel 4

- Week 39 - Inleiding - Onze wegen komen samen
- Week 40 - Speciale Aankondiging in Centrum Gea
- Week 41 - Ontmoeting met Frank Coppieters
- Week 42 - Portlandse Bruggen en Restaurants
- Week 43 - Belgen en Amerikanen ontmoeten elkaar